

KANDIDAT

307

PRØVE

JUS2013 1 Skatterett

Emnekode	JUS2013
Vurderingsform	Skriftlig eksamen
Starttid	13.02.2026 08:00
Sluttid	13.02.2026 12:00
Sensurfrist	06.03.2026 22:59
PDF opprettet	05.03.2026 13:30

Seksjon 1

Oppgave	Tittel	Oppgavetype
i	Informasjon	Informasjon eller ressurser
1	Del I	Langsvar
2	Del II	Langsvar
3	Del III	Langsvar

1 Del I

Marte Kirkerud er enslig, og har sønnen Hans med sin tidligere samboer. Da samboerforholdet opphørte for ca. 22 år siden, kjøpte Marte en ordinær selveierleilighet med to soverom, stue, kjøkken og bad for kr 2 000 000. Marte har bodd i leiligheten siden den gang, først sammen med sønnen Hans, men alene etter at han flyttet ut da han ble 18 år.

I juni 2023 måtte Marte flytte på inn på et sykehjem på grunn av en nylig oppdaget demenssykdom. Leiligheten ble derfor stående tom i påvente av en avklaring av Marte sin helsetilstand, herunder om det var tilrådelig at hun flyttet hjem igjen.

I desember 2024 dør Marte, og sønnen Hans er eneste arving. Hans bor på et annet sted i landet, og er litt usikker på hva han skal gjøre med leiligheten han har arvet. Selv om leiligheten ikke har vært påkostet noe siden Marte kjøpte den, var leiligheten ved dødsfallet verd kr 6 000 000.

Hans har mye å gjøre, og først i januar 2026 bestemmer han seg for å selge leiligheten. Han oppnår en netto salgssum, etter fradrag for meglerkostnader, på kr 6 400 000.

Drøft de skatterettslige spørsmål salget av leiligheten reiser for Hans.

Skriv svaret ditt her. Endringer blir lagret automatisk.

I det foreliggende skatterettslige spørsmål ses det først til skatteplikt, og deretter til tidfesting.

Hans selger leiligheten som han har arvet. Skatteloven § 5-1 uttrykker hovedregelen om inntekt. Bestemmelsens andre ledd uttrykker at "gevinst" ved "realisasjon" av "formuesobjekt utenfor virksomhet" er skattepliktig inntekt.

Ordlyden "formuesobjekt" konstateres oppfylt, da en leilighet er en verdigjenstand.

Kravet til "utenfor virksomhet" er klart oppfylt, begrunnet i at salget er et enkelt salg av en privatperson.

Videre gir ordlyden "gevinst" uttrykk for differansen mellom inngangsverdi og utgangsverdi, jf. OT.prp.nr. 1 (2004-2005) s. 62 og Skatte-ABC 2025 pkt. K-4-4.2. I den foreliggende sak er differansen mellom kr. 2 000 000 og kr. 6 400 000 på kr. 4 400 000. Det foreligger dermed "gevinst", jf. sktl. § 5-1 annet ledd. Det bemerkes at Skatte-ABC ikke har vekt som rettskilde isolert sett, men enda brukes grunnet dens uttrykk for fast praksis.

Videre rettes fokuset mot ordlyden "realisasjon", jf. sktl. § 5-1 andre ledd. Ordlyden behandles bl.a. i Rt-2009-1208, der det i avsnitt 33 uttrykkes at "[r]ealisasjon som innvinningskriterier forutsetter at eierposisjonen i formuesobjektet opphører. Dette skjer vanligvis ved avhendelse, og avhendelsesbegrepet vil fortsatt utgjøre kjernen i innvinningskriteriet (...)", jf. Ot.prp.nr.35 (1990-1991) side 303.

Holdt opp mot den foreliggende sak, er Hans sin eierposisjon i formuesobjektet opphørt. Kjernen i det skatterettslige innvinningskriteriet er oppfylt.

De rettslige følgene er således at særreglene i sktl. kapittel 9 kommer til anvendelse, som kan medføre begrensninger i skatteplikten, jf. sktl. § 5-1 andre ledd andre punktum.

Sktl. § 9-1 uttrykker anvendelsesområde for særreglene om gevinst og tap ved realisasjon. Dette er klart oppfylt, jf. tidligere drøftelse. Reglene kommer til anvendelse. I den forlengelse kan sktl. § 9-2 også kort konstateres oppfylt, begrunnet i at Hans har solgt leiligheten mot "vederlag" på kr. 6 400 000 og eiendomsretten er "opphør[t]", jf. sktl. § 9-2 første ledd bokstav a.

Videre ses det til sktl. § 9-7, som uttrykker det skatterettslige prinsippet om kontinuitet. Bestemmelsens første ledd uttrykker at dødsbo og enearving "skal tre inn i arvelaters inngangsverdier (...)". Holdt opp mot vår sak, medfører dette en inngangsverdi på kr. 2 000 000, jf. tidligere drøftelse.

Imidlertid foreligger det et unntak i sktl. § 9-7 femte ledd. Her heter det at "[b]estemmelsene i første til tredje ledd gjelder ikke for bolig (...), når arvelater eller giver kunne realisert slike eiendommer uten gevinstbeskatning på dødsfalls- eller gavetidspunktet etter § 9-3 annet, tredje eller fjerde ledd (...)".

Ordlyden oppstiller dermed et unntak fra skattemessig kontinuitet, som dermed senker differansen mellom inngangs- og utgangsverdi, noe som resulterer i mindre skatteplikt. Dermed blir spørsmålet om unntaket kommer til anvendelse.

Den presiserte problemstillingen er om "arvelater", Marte, kunne "realisert slike eiendommer uten gevinstbeskatning på dødsfalls- eller gavetidspunktet", jf. sktl. § 9-7 femte ledd.

Av relevans for vår sak er sktl. § 9-3 andre ledd. Bestemmelsen uttrykker at "gevinst ved realisasjon av boligeiendom" kan være fritatt skattlegging av realisasjonsgevinst om vilkårene i litra a og b er oppfylt.

Bestemmelsens bokstav a uttrykker kravet til eierskap. Ordlyden angir at dersom "[e]ieren har eid eiendommen i mer enn ett år når realisasjonen finner sted eller avtales", vil kravet være oppfylt.

Hensett til at faktum opplyser at leiligheten er kjøpt av Marte for minst 22 år siden, er kravet til eierskap klart oppfylt ved død tidspunktet (desember 2024), jf. sktl. § 9-7 femte ledd og sktl. § 9-3 andre ledd bokstav a.

Spørsmålet beror dermed på sktl. § 9-3 andre ledd bokstav b. Ordlyden uttrykker at dersom eieren har "brukt hele eiendommen som egen bolig i minst ett av de to siste årene før realisasjonen", vil kravet være oppfylt.

Ordlyden "realisasjonen" må igjen ses i lys av død tidspunktet, jf. sktl. § 9-7 femte ledd. Differansen mellom død tidspunktet desember 2024 og juni 2023 medfører at Marte har vært på sykehjem i ett og et halvt år. Dette avskjærer ordlyden "brukt hele eiendommen som egen bolig i minst ett av de siste to årene", jf. bokstav b.

Imidlertid oppstiller bokstav b et unntak fra brukskravet i andre punktum. Her heter det at når eieren av blant annet "helsemessige" grunner er "forhindret fra å bruke boligen", skal den tid brukshindring foreligger, regnes med som botid hvis eieren på ervervstidspunktet "ikke kjente til eller burde ha kjent til brukshindringen", jf. sktl. § 9-3 andre ledd bokstav b andre punktum.

Det ses først til ordlyden "forhindret fra å bruke boligen". En alminnelig språklig forståelse tilsier at boligen ikke *kan* benyttes. Dette er forenelig med Ot.prp.nr. 4 (1986-1987).

Faktum opplyser at Marte måtte flytte inn på sykehjem grunnet demens-sykdom. Dette er klart en "helsemessig" grunn som medfører at hun r "forhindret fra å bruke boligen", jf. bokstav b andre punktum.

Det springende punkt er således om Marte på ervervstidspunktet "ikke kjente til eller burde ha kjent til brukshindringen". Ordlyden gir anvisning på en aktsomhetsvurdering.

Ervervstidspunktet dateres til ca 22 år siden. Det er i den forlengelse åpenbart at Marte ikke "kjente til" demens-sykdommen.

Hvorvidt hun "burde ha kjent til brukshindringen" medfører en lavere terskel til aktsomhetsvurderingen. Det ses til rettspraksis for å kartlegge terskelen.

Av interesse for vår sak er Rt-2007-644. Idommen ble et fengselsopphold ansett som en relevant brukshindring etter unntaksbestemmelsen i skatteloven av 1911 § 43. Det bemerkes at loven er opphevet. Likevel er dommen av relevans, da aktsomhetsvurdering er videreført i nåværende lov.

I dommens avsnitt 53 uttrykkes det at ved brukshindringer som "skattyter normalt ikke vil ha rådighet over, kan det etter min mening ikke kreves at han burde kjenne til en konkret, faktisk brukshindring som ikke er inntrådt på ervervstidspunktet". Det en kan utlede fra sitatet, er at aktsomhtskravet ikke krever at man burde kjent til konkrete - faktiske - brukshindringer som ikke er inntrådt på ervervstidspunktet. Det bemerkes at uttalelsen er å betrakte som et obiter dictum og at dommens saksforhold har et betydelig avvik til vår sak. Likevel må det kunne tillegges noe vekt.

Overført til vår sak bør det kunne sies at et opphold på sykehjem er en konkret brukshindring som en ikke kunne kjent til på ervervstidspunktet. Dette begrunens særlig i at ervervstidspunktet er 22 år siden. Det ville vært urimelig å "burde kjenne til" omstendigheter så langt frem i tid. En bør i den kontekst kunne anse reelle hensyn som tolkningsfaktor i retning av at Marte ikke "burde ha kjent til brukshindringen". Dette taler for at unntaket kommer til anvendelse.

På den andre siden, vil en demens-sykdom oftest være i sammenheng med alder. At Marte kunne ende opp på sykehjem som følge av sykdom i tilknytning alderdom trekker i motsatt retning. Likevel, etter en helhetsvurdering, særlig hensett til tidsapsketet, kan ikke dette føre frem.

Konklusjonen vedrørende skatteplikt er at Marte "ikke kjente til eller burde ha kjent til brukshindringen". Dermed kommer sktl. § 9-3 andre ledd til anvendelse, som bedømmes ut fra dødsfallstidspunktet, jf. skatteloven § 9-7 femte ledd.

De skatterettslige konsekvensene er således at sktl. § 9-7 første ledd om at Hans "skal tre inn i arvelaters inngagsverdi" ikke kommer til anvendelse, jf. sktl. § 9-7 femte ledd. Dermed er Hans sin inngangsverdi kr. 6 000 000 (markedsverdi), satt til dødstidspunktet. Selve arven er ikke realisasjon, jf. sktl. § 9-3 tredje ledd bokstav b. Dermed blir skattepliktig beløp gevinsten, det vil si forholdet mellom kr. 6 000 000 og utgangsverdi kr. 6 400 000 = kr. 400 000, jf. sktl. § 9-2, sktl. § 5-1, Ot.prp.nr. 1 (2004-2005) s. 62 og Skatte-ABC 2025 pkt. K-4-4.2

Det bemerkes kort at den skattepliktige inntekten nevnt overfor, tidfestes i tråd med realisasjonsprinsippet i skatteloven § 14-2. Dette innebærer at den skattepliktige inntekten tidfestes til det året den skattepliktige inntekten realiseres, jf. Ot.prp.nr.35 (1990-1991) s. 104, også omtalt som skattereformen 1992. Dette oppstår i form av en "ubetinget rett til ytelsen", jf.

sktl. § 14-2 andre ledd. Dette er i henhold til faktum skjedd ved salget i 2026. Gevinsten skattlegges i 2026.

Ord: 1298

2 Del II

Peder Ås har lyst til å prøve seg i eiendomsbransjen. Han har i lengre tid fulgt med på eiendomstransaksjoner i media, og annonser over eiendommer som er til salgs. I mai 2025 finner han en eiendom han mener han kan tjene penger på å leie ut. Eiendommen er ikke leid ut til noen, men Peder har kontakt med en kjenning i Rimi 400 om at de kan være interessert i å leie hele bygget til butikkvirksomhet en gang i 2026.

Peder inngår en avtale om å kjøpe forretningsbygget bestående av 2 etasjer med butikklokaler og en liten tomt. Kjøpesummen på samlet kr 10 000 000 er fordelt med kr 7 500 000 for bygget og kr 2 500 000 for tomten. Peder skal ta over eiendommen 1. oktober 2025.

Den 1. oktober 2025 overtar Peder eiendommen og får tinglyst skjøte. Rimi 400 drøyer kontraktsforhandlingene da de ikke er klare til å starte opp butikkvirksomheten så fort. Først den 11. desember 2025 inngås det en avtale med Rimi 400 om at de skal leie hele eiendommen med virkning fra 1. desember 2026 for kr 2 000 000 pr. år.

Ved skattemeldingen for skatteåret 2025 krever Peder skattefradrag for avskrivninger på eiendommen med et avskrivningsgrunnlag på kr 10 000 000. Skattekontoret nekter Peder avskrivninger for 2025. De påpeker for det første at eiendommen ikke kan avskrives i sin helhet, og at avskrivningsgrunnlaget må settes lavere enn kr 10 000 000. De påpeker også at så lenge han ikke har inntekter fra eiendommen i 2025, så kan han heller ikke kreve avskrivninger i 2025.

Har Peder fradragsrett for avskrivninger, helt eller delvis i 2025?

Skriv svaret ditt her. Endringer blir lagret automatisk.

I den foreliggende sak er partene Peder på den ene siden, og skattekontoret på den andre siden.

Peder krever skattefradrag for avskrivninger på eiendommen med et avskrivningsgrunnlag på kr. 10 000 000. Skattekontoret motsetter seg dette. Videre påpeker de eiendommen ikke kan avskrives i sin helhet, og at avskrivningsgrunnlaget må settes lavere enn kr. 10 000 000. Ytterligere påpeker de at Peder ikke kan kreve avskrivninger for eiendommen i 2025.

Det rettslige grunnlaget er skattelovens regler om saldoavskrivning, sktl. § 14-30 flg.

Det bemerkes kort at hovedregelen om fradrag fremgår av sktl. § 6-1. For anvendelse kreves det imidlertid at kostnaden må være "pådratt". Det vil si at "det må finne sted en reduksjon i skattyters formuesstilling", jf. Rt-2015-367 avsnitt 32. En ren ombytting av verdier er ikke oppofrelse, jf. Rt-2014-108 avsnitt 48. I vår sak er kjøpet av eiendom en ren ombytting av verdier.

Dermed ses det til sktl. § 6-10 om avskrivning. Bestemmelsens første ledd uttrykker at det gis fradrag for verdiforringelse ved "slit eller elde" på "betydelige driftsmidler", jf. §§ 14-30 flg.

Skatteloven innehar ingen definisjon av hva som er å anse som et "driftsmiddel". Imidlertid viser HR-2015-734-A til finansdepartementet uttalelse der "driftsmiddel" nevnes som "et objekt med økonomisk verdi med sikte på varig utnyttelse i virksomheten", jf. dommens avsnitt 46. Forretningsbygget må tolkes som å klart være omfattet. Imidlertid anses det problematisk hvorvidt den lille tomten utgjør "varig utnyttelse i virksomheten". Dette må sies å tale mot av avskrivning av tomten.

Verdiforringelse ved "slit eller elde" vil klart foreligge ved forretningsbygget. Dette er imidlertid mer problematisk vedrørende tomten. Faktum opplyser ikke hvorvidt denne tomten vil undergå bruk som kan medføre "slit eller elde". En kan argumentere for at kravet er oppfylt dersom tomten er i nær tilknytning bruken av forretningseiendommen. Dette er imidlertid ikke opplyst. Imidlertid leier Rimi eiendommen i sin helhet. Dette kompliserer spørsmålet.

Et spørsmål videre er om det til skal legges til grunn at kravet til "slit og elde" ikke er oppfylt for tomten. Dette har støtte i forarbeidene til skattereformen i 1992 (Ot.prp.nr. 35) (1990-1991) s. 112, som uttrykker at avskrivninger skal gjenspeile det reelle verdifallet på driftsmiddelet. Det kan ikke sies å foreligge et reelt verdifall i en tomt som tilsynelatende ikke er i bruk for Rimi. Dette hadde stilt seg annerledes om det ble opplyst bruk i form av f.eks. parkeringsplass, faktum er imidlertid taus. Det legges således til grunn at tomten ikke er avskrivbar.

Subsidært bemerkes det at tomten uansett ikke fall inn under avskrivningsgruppene i sktl. § 14-41.

Ordlyden "betydelige driftsmidler" bør ses i sammenheng med § 14-40 bokstav a, som uttrykker at nedre grenser for hva som er å anse som "varig og betydelig". Den nedre grense fremgår av to krav i litra a og b, jf. første ledd.

Forretningsbygget må sies å klart oppfylle kravene til varighet og betydelighet i bokstav a, hensett til dens isolerte pris på kr. 7 500 000 og varige art. Som tidligere nevnt regnes tomten som ikke avskrivbar.

Videre er sktl. § 14-41 av sentral interesse vedrørende om eiendommen kan avskrives i sin helhet. Bestemmelsen oppstiller saldogrupper i litra a-j.

Bestemmelsens bokstav j uttrykker at "forretningsbygg" som egen avskrivningsgruppe. Imidlertid er tomten som nevnt ikke avskrivbar.

Dermed er sktl. § 14-41 andre ledd av interesse. Bestemmelsen uttrykker at ved der enkelte delene av et bygg kan "henføres til forskjellige avskrivningsgrupper eller er ikke avskrivbare (kombinerte bygg), bedømmes bygger under ett i forhold til spørsmålet om avskrivning på grunnlag av leieverdien for de forskjellige delene".

Holdt opp mot den foreliggende sak, står vi overfor en eiendom, bestående av avskrivningsgruppe j og tomten som ikke er avskrivbar. Disse skal således bedømmes under ett. Skattekontorets påstand om at det ikke kan avskrives i sin helhet forkastes.

Skattekontorets anførsel om at eiendommen ikke kan avskrives i sin helhet, besvares også hensett til sktl. § 14-41 andre ledd. Det må bedømmes på grunnlag "av leieverdien for de forskjellige delene". Det kan argumenteres for at leieverdien på bygget overstiger den forholdsmessige kjøpsverdien på 3/4, særlig hensett til at faktum opplyser tomten som liten, og forretningsbygget som av to etasjer.

Skattekontoret anfører også at Peder ikke kan kreve avskrivninger for 2025, begrunnet at han ikke har inntekter fra eiendommen i 2025.

Anførselen angir et spørsmål om tidfesting. Hovedregelen om tidfesting fremgår av sktl. § 14-2. Bestemmelsens andre ledd gir uttrykk for realisasjonsprinsippet, der det heter at "[f]ordelen

som innvinnes ved overføring fra andre, tas til inntekt når skattyteren får en ubetinget rett til ytelsen".

Holdt opp mot vår sak er leieinntekten en "fordel som innvinnes ved overføring fra andre". Spørsmålet er når Peder får "en ubetinget rett til ytelsen", jf. sktl. § 14-2 første ledd andre punktum.

Betydning av "en ubetinget rett til ytelsen" er omtalt i skattereformen 1992 (Ot.prp.nr.35 (1990-1991) s. 104. Her heter det at det er uten betydning når skattyter (i vår sak Peder) mottar oppgjør. Det avgjørende er når skattyter får et ubetinget krav.

Holdt opp mot vår sak kan leieavtalen 11. desember 2025 tolkes som et ubetinget krav - "en ubetinget rett til ytelsen", jf. sktl. § 14-2. Lovgiver har lagt opp til symmetri mellom skattepliktig inntekt og fradragsberretigede utgifter.

Peders saldoavskrivning tidfestes til skatteåret 2025, jf. sktl. § 14-2 første ledd annet punktum.

Ord: 871

3 Del III

Lars Holm var blitt 80 år, men bodde fortsatt hjemme. Han hadde en nær venn som stelte for seg, og som han hadde gode samtaler med.

Holm hadde tidligere vært aksjespekulant og likte godt å kjøpe og selge aksjer. I 2022 kjøpte Holm 100 A-aksjer (aksjeklasse A) for kr 1 000 pr. aksje, til sammen kr 100 000 i det børsnoterte selskapet Good Luck AS. Selskapet utviklet seg godt, og i 2024 kjøpt han ytterligere 100 A-aksjer (aksjeklasse A) til i Good Luck AS for kr 2 000 pr aksje, til sammen kr 200 000.

I 2025 skulle Lars sin gode venn flytte til et annet sted i landet. Lars hadde lyst til å gi ham en påskjønnelse for det gode vennskapet over mange år. Han bestemte seg derfor for å tilby vennen og kjøpe 100 aksjer i Good Luck AS for samlet kr 100 000, til tross for at aksjene var verd omtrent det dobbelte. Vennen ble veldig glad for dette, og salget ble gjennomført og vederlaget betalt i 2025.

I skattemeldingen for 2025 krevde Lars skattefradrag for tap på aksjer. Han opplyste i skattemeldingen at han hadde solgt 100 A-aksjer i Good Luck AS som han hadde ervervet i 2024 for kr 200 000. Siden han hadde kjøpt disse aksjene for kr 100 000, hadde han krav på fradrag for tap. Skattekontoret mente han ikke hadde krav på tapsfradrag da han også hadde kjøpt 100 A-aksjer i 2022 for kr 100 000. Skattekontoret ville anse disse aksjene for å være solgt og da oppstår det ikke noe tap. De nektet derfor å gi ham fradrag for tapet.

Kan Lars Holm kreve fradrag for tap på aksjer i 2025?

Skriv svaret ditt her. Endringer blir lagret automatisk.

Det bemerkes at faktum er utformet med feil. Oppgavens siste avsnitt tredje setning er utformet med setningen "Siden han hadde kjøpt disse aksjene for kr 100 000". Her burde det stått "solgt".

Lars Holm har solgt 100 A-aksjer i selskapet Good Luck AS. Aksjene ble solgt til hans venn for kr. 100 000, som ifølge faktum er omtrent det dobbelte av nåværende verdi. Lars har opplyst i skattemeldingen at aksjene som er solgt til hans venn, hadde en inngangsverdi på kr. 200 000.

Skattekontoret hevder at Lars ikke har fradragsrett, begrunnet i at Lars også hadde kjøpt 100 A-aksjer i 2022 for kr 100 000. Den rettslige problemstillingen er hvilke av Lars Holm sine aksjer som kan kreves fradrag for.

Det rettslige grunnlaget utledes av skatteloven § 10-36.

Sktl. § 10-30 uttrykker anvendelsesområde for bestemmelsene om gevinstbeskatning av aksjer m.v. Kapitelet kommer til anvendelse, da faktum omhandler salg og fradragsrett av "aksjer i aksjeselskaper", jf. sktl. § 10-30 første ledd.

Videre uttrykker sktl. § 10-31 annet ledd at "[t]ap ved realisasjon av aksje kan føres til fradrag i skattyters inntekt, jf. § 6-2 og kapittel 9".

Det bør dermed fastslås om det foreligger "realisasjon", jf. § 10-31. Begrepet legaldefineres i sktl. § 9-2, som uttrykker at det omfatter overføring av eiendomsrett mot "vederlag" og "opphør av eiendomsrett", etterfulgt av en ikke-uttømmende liste i litra a-i.

Det er motatt et vederlag på kr. 100 000. Faktum opplyser at dette er omtrent halvparten av markedsverdi. Halvparten av markedsverdi er en ikke-ubetydelig reduksjon i pris, noe som i tråd med forarbeidene er å anse som "gavesalg", jf. bokstav a.

Ordlyden "opphør", vil etter en alminnelig språklig forståelse tilsi at eiendomsretten ligger til kjøperen. Dette er også klart oppfylt.

Dermed foreligger "realisasjon" av aksjene, jf. sktl. § 9-2, sktl. § 10-31. Som følge av dette kan en se til aksjeloven § 10-36 for å fastslå hvilke aksjer som er realisert først.

Skatteloven § 10-36 omhandler først inn, først ut-prinsippet (FIFU). Bestemmelsens første ledd uttrykker at "[d]ersom skattyter eier flere aksjer fra samme aksje klasse i et aksjeselskap eller allmennaksjeselskap, anses den aksjen som var først anskaffet, for å være realisert først".

I den foreliggende sak er Lars Holm sine aksjer alle i "aksjeklasse" A. Aksjene er i et "aksjeselskap". Den rettslige konsekvensen er dermed at den aksjen som var først anskaffet, anses den "for å være realisert først", jf. sktl. § 10-36.

De aksjene "som var først anskaffet" er 100 A-aksjer kjøpt for kr. 1000 per aksje i året 2022. Totalprisen var kr. 100 000. I tråd med FIFU-prinsippet i sktl. § 10-36, vil det dermed ikke foreligge tap, da inngangs- og utgangsverdi er tilsvarende. Det vil heller ikke foreligge tap å oppjustere, jf. sktl. § 10-31 annet ledd. Skattekontorets anførsel om at det ikke foreligger tap får medhold.

Konklusjonen er at Lars Holm ikke kan kreve fradrag for tap på aksjer i 2025.

Ord: 480